

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **H. H. L.**
zastoupený advokátem Mgr. Markem Eichlerem,
sídlem Nekázanka 888/20, Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-575/ZA-ZA11-HA13-2024 ze dne 16.
8. 2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Řízení před správním orgánem

1. Žalobce podal dne 28. 4. 2024 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žádost odůvodnil tím, že na území České republiky má rodinu. Chtěl by se zde starat o manželku a syna. Ve Vietnamu od roku 2007 nežije, nikoho s výjimkou bratra tam nemá. Rodiče mu již zemřeli.

2. Žalovaný žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona o azylu neudělil. Žalobce chtěl legalizovat svůj pobyt na území ČR, neboť zde žije dlouho a má zde manželku a syna, naopak ve Vietnamu nemá žádné zázemí. Podle žalovaného nejde o důvody významné pro udělení mezinárodní ochrany.

II. Řízení před soudem

3. Proti tomuto rozhodnutí žalobce brojil žalobou. Žalovaný podle něho dostatečně nezohlednil, že má na území ČR manželku a nezletilého syna, který je na jeho péči závislý. Žalobce se o syna stará, doprovází ho do školy, zatímco manželka se stará o obživu rodiny. Pokud by žalobce byl nucen vycestovat, jeho manželka by zůstala na syna sama. Žalovaný tak nezvážil dopady napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života celé rodiny. Žalobce byl toho názoru, že mu měl být udělen národní humanitární azyl, případně doplňková ochrana z důvodu nebezpečí vážné újmy.
4. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. V případě žalobce nebyly shledány důvody pro udělení mezinárodní ochrany v jakékoli její formě.

III. Posouzení věci

5. Žaloba není důvodná. Z tvrzení žalobce a shromážděných informací o Vietnamu nevyplývalo, že by žalobci v zemi původu hrozilo pronásledování nebo nebezpečí vážné újmy ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný tak po právu žalobci mezinárodní ochranu neudělil. Příklad žalobce nebyl ani skutkově výjimečný, aby to odůvodňovalo udělení humanitárního azylu.
6. Rozložením důkazního břemene ve věcech mezinárodní ochrany se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 Azs 66/2008-70 ze dne 30. 9. 2008, č. 1749/2009 Sb. NSS. Břemeno tvrzení stíhá žadatele o mezinárodní ochranu. Jistá procesní aktivita je ovšem požadována i po správním orgánu, který by měl v průběhu pohovoru vhodně kladenými otázkami zjistit, zdali žadatelem tvrzené skutečnosti jsou relevantní pro udělení azylu či doplňkové ochrany, a tvrzení žadatele podle toho klasifikovat. Břemeno důkazní je oproti tomu rozloženo více mezi žadatele a správní orgán. Primárně je to ale žadatel, který je povinen prokazovat jednotlivá fakta. Správní orgán je ale povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují.

Doplňková ochrana

7. Jako jediný důvod své žádosti žalobce uvedl rodinné vazby na území ČR. K tomu soud uvádí, že souhlasí se žalovaným, že rodinné vazby cizince na území ČR nejsou samy o sobě důvody významné pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 a 14a zákona o azylu.
8. Pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, na kterou žalobce odkazoval, je nutné, aby byly zjištěny důvodné obavy, že by žalobci v zemi původu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy. Za takovou vážnou újmu se podle § 14a odst. 2 zákona o azylu považuje: (a) trest smrti nebo poprava, (b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo (c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
9. Oproti tomu důvodem doplňkové ochrany (od 1. 7. 2023) není zásah do rodinného života ve smyslu potenciálního rozporu s mezinárodními závazky ČR.

10. Z tvrzení žalobce a informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra (Vietnam, Bezpečnostní a politická situace v zemi) ze dne 4. 6. 2024 tedy nevyplývá nic, co by poukazovalo na jakékoliv odůvodněné obavy, že by žalobci ve Vietnamu hrozila vážná újma.

Národní humanitární azyl

11. Žalobce dále (a převážně) svou argumentaci vztahoval k udělení národního humanitárního azylu. Tato námitka není důvodná.
12. Jak správně uvedli oba účastníci, na udělení národního humanitárního azylu nemá žadatel právní nárok. Podle § 14 zákona o azylu jej lze žadateli udělit při kumulativní splnění dvou podmínek: (1) v řízení není zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 zákona o azylu a (2) jedná se o okolnost hodnou zvláštního zřetele, přičemž zákon neuvádí výčet takových okolností. Je tedy na správním orgánu, aby posoudil konkrétní situaci a uvážil, zda lze takovou situaci podřadit pod okolnost hodnou zvláštního zřetele, a zda je v konkrétním případě důvod pro udělení humanitárního azylu. Jde tedy o rozhodnutí založené na kombinaci neurčitého právního pojmu a správního uvážení žalovaného, které soud podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního („s. ř. s.“) hodnotí jen omezeně (srov. rozsudek NSS č. j. 5 Azs 105/2004-72 ze dne 19. 7. 2004, č. 375/2004 Sb. NSS).
13. Žalovaný své závěry o absenci důvodů pro udělení národního humanitárního azylu řádně shrnul na str. 4–5 napadeného rozhodnutí, na které soud odkazuje. Zohlednil zejména rodinou situaci žalobce na území ČR, kde žije jeho manželka s nezletilým synem, i absenci sociálních vazeb ve Vietnamu. Existenci rodinných vazeb na území České republiky však nelze považovat samu o sobě za okolnost hodnou zvláštního zřetele (ustálená judikatura; srov. např. rozhodnutí NSS č. j. 4 Azs 47/2004-60 ze dne 8. 4. 2004, č. j. 8 Azs 146/2023-55 ze dne 20. 3. 2024).
14. Nad rámec toho žalobce netvrdil žádné další, zvláštní okolnosti konkrétního případu, které by žalovaný mohl posoudit jako okolnosti hodné zvláštního zřetele. Jeho případ je naopak zcela standardní, nevymykající se obvyklým případům Vietnamců snažících se zajistit si pobyt na území ČR za účelem zachování společného rodinného života prostřednictvím zákona o azylu. Závěry žalovaného o absenci důvodů pro humanitární azyl se tudíž *prima facie* nijak nevymykají akceptovatelnému výkladu § 14 zákona o azylu, mezím správního uvážení žalovaného či judikatuře správních soudů.

IV. Závěr

15. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. února 2025

Mgr. Jan Šmakal v.r.

soudce